

12-13 Juni 1948.

Mevrouw Baars vertelt over haar reis naar Amerika.

Meerdere katholieke scholen voor Maatschappelijk Dienstbetoon uit de Verenigde Staten zijn sinds meer dan 20 jaar bij de Katholieke Internationale Unie voor Maatschappelijk Dienstbetoon aangesloten. Het Bureau van deze Unie wenste ten eerste dat persoonlijke contact met deze scholen zou genomen worden, na de lange onderbreking van briefwisseling gedurende de oorlog. Ik werd dringend verzocht naar Amerika te reizen.

Met grote voldoening mocht ik reeds vóór mijn afreis - die voor mij een gebeurtenis van belang daarstelde - wensen van wellukken en vriendschapbetuigingen ontvangen van vele medewerkers en medewerkers uit Zuid-Amerika, Europa, Canada, ...

Mijn doel was drieërlei:

- 1) Persoonlijk contact nemen met de bij de K.I.U. aangesloten scholen,
- 2) de K.I.U. als raadgevend organisme vertegenwoordigen in de 3de zitting van de "Commissie der Sociale vraagstukken" van de O.V.V. die van 5 tot 22 April doorging te Lake-Success;
- 3) Deelnemen aan de 4de Internationale conferentie van N.D. en aan de daarmee gepaarde jubileumfeesten van 17 tot 28 April, georganiseerd te Atlantic-City en te New-York.

Na een uitstekende vliegtocht van 25 u. (met tussenpoos van 2 u. kwam ik in New-York aan. Van stonde af en tot mijn terugkeer op 6 Mei, O.H.Hemelvaart, stonden onze Amerikaanse vrienden uit de sociale dienst zowel als die uit de Katholieke Vrouwenorganisatie mij, met hun genegen bezorgdheid ter zijde. Werkelijk dankbaar gedenk ik die dagen van vruchtbare samenwerking.

Alhoewel overtuigd dat een langer verblijf mij zou toegelaten hebben een nog diepere kijk te kunnen nemen in al het interessante dat de "Sociale Dienst" in Amerika kenmerkt, mag ik mijn voldoening uitdrukken over al wat mij gedurende het verblijf van 5 weken te beurt viel aan ontmoetingen, gedachtenwisselingen, zodat ik een veel duidelijker begrip kreeg van de "nationale" en "internationale" uitsich-

ten en van de invloed van de Amerikaanse "Social Service".

+ + +

Om mijn eerste doel te verwezenlijken had ik de eer en het voordeel te mogen spreken met Zijn Eminentie ~~xx~~ Kardinaal Spellman van New-York en Zijn Excellentie de bisschop van Washington, met de algemeene secretaris van de Catholic Charities - de leiding van de afdeling van Sociale Actie van de National Catholic Welfare Conference te Washington - het bestuur van de K.S. Scholen van de Fordham University, de Universiteit van Boston, van Washington en van St. Antonio.

De omgang met de vertegenwoordigers van de aangesloten scholen heeft onmiddellijk de banden van samenwerking inniger gemaakt. Dat schijnt mij van het allergrootste belang voor de vooruitgang van het Katholiek Maatschappelijk Dienstbetoon in die landen die er naar streven een onderwijs in het Katholiek Maatschappelijk Dienstbetoon in te richten z.a. bv. China, Indië, de Phillipijnen, Japan, Indo-China en er tot hiertoe geen bezitten. Inderdaad een betrekkelijk groot aantal studenten uit deze landen worden in de Katholieke Sociale School van de Verenigde Staten gevormd : zij kunnen bij hun terugkeer in eigen land ^{de}ontwerpers worden van dat Maatschappelijk Dienstbetoon dat door de Katholieke Internationale Unie zonder verpozen nagestreefd wordt. Een ^{gezegelde}samenwerking van de Scholen uit de Verenigde Staten met onze internationale kan, in dit opzicht, gelukkige uitslagen hebben.

Een bezoek aan het Nationaal centrum van de National Catholic Welfare Conference in Washington, waar ik zo sympathiek ontvangen werd, en de gedachtenwisseling met meerdere personen van de leiding, liet mij toe de grote omvang van dit werk te kennen en de verreikende invloed ervan op het sociaal leven in de Verenigde Staten aan te voelen. Onwillekeurig dacht ik terug aan het pionierswerk van Father Burke, Father Ryan, Miss Regan met wie wij zovele jaren in briefwisseling en goede samenwerking waren.

+ + +

Uit de contactname met de afdeling "Sociale Zaken" van de O.V.V. meer bijzonder met de "Commissie voor Sociale Vraagstukken" wil

ik vooral onderlijnen het werkprogramma op gebied van het Maatschappelijk Dienstbetoon.

Voor de 3de zitting der Commissie hadden 18 landen er hun vertegenwoordigers. Beslist werd in 1948 en 1949 het in 1947 vastgelegde werkprogramma te behouden.

De Commissie van de Algemene Vergadering kreeg opdracht een intensieve werking tot uitbreiding van de Sociale Diensten in de minder geëvolueerde landen voort te zetten. Daar waar de U.N.R.R.A. er een begin mee maakte of in te zetten waar dit nog niet geschiedde. Door landen minder geëvolueerd op gebied van Sociaal Dienstbetoon verstaat men bv. Zuid- en Midden-Amrika, Indië, China, de Philippijnen, enz.

Vijf grote middelen worden voor het doel aangewend: het organiseren van "seminaries", het zenden van "experten" en personen die van een "reisbeurs" genieten, het vervaardigen van films en het verspreiden van sociale litteratuur.

De seminaries moeten vooral onze aandacht gaande maken : zij duren 3 à 4 weken, het programma omvat 5 punten:

- a) het algemeen plan van de "sociale diensten" in een land;
- b) de sociale dienst op het platteland;
- c) de sociale diensten in de steden;
- d) de vorming van het personeel voor de sociale diensten;
- e) de hulp van internationale, private en officiële instanties voor deze diensten.

De O.V.V. nodigt de regeringen van de aan het land waar het seminarie gevestigd is, palende landen uit op haar kosten, 2 afgevaardigden erheen te sturen.

Wij zouden aan onze regeringen lijsten moeten overmaken van professoren, met bede ze aan de afdeling sociale zaken van de O.V.V. over te maken. Dergelijke leraren moeten vertrouwd zijn met de taal- en levensvoorwaarden - de noodzakelijkheid van het Maatschappelijk Dienstbetoon in de beoogde landen, wat tot nog toe, naar het schijnt, niet altijd het geval was. Hetzelfde geldt voor de lijsten van experten. Weinig regeringen hebben tot nog toe het verzoek van de O.V.V. beantwoordt.

Het deelnemen aan de werkzaamheid van de "Commissie der Sociale Vraagstukken" gaf mij inzicht in de belangwekkende taak die de vertegenwoordigers van "Internationalen" er kunnen vervullen.

In de Commissie van de O.V.V. is het stemrecht voorbehouden a

aan de vertegenwoordigers van de verenigde landen, daartoe door de Algemene Vergadering aangeduid. Zij bestaat thans uit afgevaardigden van 28 landen. België bv. maakt op dit ogenblik geen deel uit van de Commissie der Sociale Zaken.

Doch de Economische en Sociale Raad van de O.V.V. (Ecosoc) kent aan zekere internationale organisaties een consultatief status toe. De organisaties met consultatief status A, tot hiertoe slechts 8 in getal, kunnen geraadpleegd worden over alle bestudeerde vraagstukken.

Ook kunnen zij op eigen initiatief hun mening schriftelijk of mondeling laten horen. Organisaties met consultatief status B of C, worden in bepaalde aangelegenheden om medewerking verzocht; ook zij kunnen initiatieven nemen.

Afgevaardigden van de internationale organisaties die de Commissievergaderingen bijwonen en er het woord kunnen nemen, vormen als het ware de "stem van het volk" "de stem van de specialisten". Belangrijke taak voorwaart!

De Katholieke Internationale Unie van Maatschappelijk Dienstbetoon bekwamen in Augustus 1947 het consultatief status B.

Onze medewerking aan de "Economische en Sociale raad" (ECOSOC) is dus voor onze Unie een recht en een plicht.

Met groot gezag en werkelijke invloed nam, tot hiertoe en ten tijdelijken titel, een economiste, Miss Kathr. Schaefer, van de hoofdleiding van de W.C.W.C. onze vertegenwoordiging waar.

In de persoon van Mrs Drennan-Haag, vond ik de medewerkster die voortaan door onze organisatie bestendig de verbinding zal waarnemen.

Mrs. Drennan-Haag, Master of Arts van de Katholieke Universiteit van Washington ontving haar eerste vorming in de "National School of Social Service" aldaar onder de zo bekwame leiding van Father Burke zaliger. Zij was lang voorzitter van de alumnae dezer school, vervulde een leidingstaak in verschillende katholieke instellingen van de V.S. en is nu nog professor van sociale wetenschappen in een vrouwencollege.

Met deze hulp van deze bekwame medewerkster hoopen wij een vast samenwerkingsverband met de O.V.V. tot stand te brengen.

De "Conferentie" van Atlantic City voor de 75ste verjaring van de "National Council of Social Service" bracht ongeveer 8.500 deelnemers samen. Aan deze manifestatie werd de 4de internationale conferentie van M.D. gekoppeld. Deze telde 375 deelnemers uit 48 landen.

De openingszitting en de 2 eerste dagen werden gewijd aan de verscheidene uitzichten van het internationaal leven op sociaal gebied en aan de studie van de gespecialiseerde internationale organisaties van de Q.V.V.

Op 20, 21 en 22 April werden 's morgens en 's avonds algemene zittingen gehouden, aangevuld door een massa sectievergaderingen voor alle gespecialiseerde takken van het M.D., alsook door administratieve of studievergaderingen van de gespecialiseerde groepen van sociale werkers. Zo waren er vergaderingen gewijd aan "Child-Welfare", "Psychiatric SS.-Medical S.S." enz.

Een tentoonstelling waarin elke belangrijke organisatie van de V.S. haar stand had en sociale bezoeken in New-York op 25 en 26 vulden deze imposante manifestatie aan.

De 4e Internationale Conferentie had 3 round table discussies als activiteit met erbij interessante gedachtenwisseling in de administratieve zittingen, voorbehouden aan de afgevaardigden. Men besprak er de statuten, herkoos het nieuw comité en gaf er toelichting over de verschillende opvattingen over "sociale scholen" vooral in Frankrijk - Engeland - Latijns Amerika en Indië.

De Heer Sand wenste zich te onttrekken aan het voorzitterschap: het ere-voorzitterschap werd hem aangeboden. De Heer Georges Haeyes werd tot voorzitter gekozen en het algemeen secretariaat werd aan de V.S. toevertrouwd. Er werden 5 ondervoorzitters benoemd, gekozen uit de 5 werelddelen : voor Europa is het de Heer Sark uit Nederland.

Міжнародна конференція соціальної роботи

Na de Atlantic City dagen kwamen nog andere jubelfeesten, nl. de studie- en feestdagen voor de 100ste verjaardag van de Community Service Society van New-York en de 50ste verjaring van de stichting van de New-York School of Social Service van de Columbia University.

Mijn algemene indruk, opgedaan gedurende de weken in de O.V.V. en in de Internationale middens te Lake-Succes is dat sinds de oorlog 40-45 heel wat gewijzigd werd in de wederzijdse invloed der samenverbonden volkeren. Dit officiaal internationaal leven doet zich in heel andere voorwaarden voor dan in de voormalige Volkerenbond.

De actieve deelname van de volkeren uit het Costen, uit de verschillende gewesten van Afrika, uit de Phillipijnen, de U.R.S.S., enz brengen aan deze zittingen zeer nieuwe visies over de dingen. Wat ik zou noemen de "ideologische internationale conjonctuur" in de welke de debatten verlopen, is zeer verschillend van wat ze vroeger was in de Volkerenbond.

In Genève was de Europese en christelijke beschaving overwegend. De levensopvattingen, berustend op eerbiedwaardige beschavingen, doch zó verschillend van de onze - de godsdienstige, filosofische en politieke opvattingen, de economische toestand en de graad van evolutie van de zo wat 60 volkeren, waarvan de vertegenwoordigers actief deelnemen aan de besprekingen, plaatsen deze laatste in een gans nieuwe atmosfeer.

Men kan zich indenken bv. het belang, maar ook de moeilijkheid dat o.m. een discussie over "de rechten van den mens" in een zo weinig homogeen midden daarstellen. Deze rechten van den mens zullen morgen de charter zijn waarop tientallen "codes" zullen berusten bij die volkeren wiens nieuwe onafhankelijkheid de verplichting oplegt het juridisch kader van hun nationaal leven op te bouwen.

Het M.D. heeft een zeer belangrijke plaats in dit nieuwe internationale leven. Het is inderdaad een onontbeerlijk agent voor het welzijn van de weinig geëvolueerde volkeren en voor de innerlijke sociale vrede van deze naties. Nationale vrede aan de basis van de internationale vrede!

Men denke aan den plicht die aan christenen en katholieken te beurt valt. Ik keer uit Amerika terug, met de diepe overtuiging dat het uitbreiden van het M.D. een dringende noodzakelijkheid is en wij, de katholieke sociale werkers, een grote verantwoordelijkheid dragen.

Onze internationale Unie voor K.M.D. heeft een zeer bijzondere sending te vervullen : mochten wij op de hoogte zijn van de taak die ons wordt toevertrouwd.
